

[Landbrugsministeren.]

udsat for overordentlig store Vanskeligheder, saa store, at Priserne rundt regnet, da det var allerdarligst, laa nede paa en Trediedel af de Priser, vi opnaaede i Perioden 1909—14; og det er jo givet, at naar der udføres en betydelig Del af de Varer, der fremstilles, paavirkes ogsaa de indenlandske Priser, naar Eksporten bliver saa daarlig som Følge af den ringe Mængde, der eksporteres. Det har altid været min Opfattelse, at det var rimeligt, at der betales en anstændig Pris for det Arbejde, der udføres her i Landet, og ogsaa for de Varer, der leveres her i Landet fra den ene Borger til den anden, og da nu Eksporten for et Par Aar siden gik ned til en Femtedel af, hvad den tidligere havde været, blev Prisfaldet saa betydeligt, som jeg allerede har nævnt.

De forskellige Love, vi har haft gaaende dette Forhold, har nu virket et Par Aar, og man maa sige, at Resultatet af dem i Virkeligheden ikke har været ringe i Henseende til Forbedring af Priserne paa Kødmarkedet her i Landet. Som Bevis herpaa skal jeg anføre, at Prisen i 1932 var 17 Øre pr. kg levende Vægt for unge Køer af Mellemklassen; den 27. September dette Aar var Prisen steget til 27 Øre pr. kg, det vil sige ca. 60 pCt. Forhøjelse i Løbet af de to Aar. Men endnu ligger Priserne rundt regnet nede paa Halvdelen af de Priser, vi havde i 1909—14, og der er derfor god Grund til at fortsætte med en Lovgivning som den, vi har haft hidtil. Vel er Eksporten steget betydeligt i det sidste halve Aars Tid. Da det var daarligst, var Eksporten nede paa 1 000 Kreaturer om Ugen — den var tidligere oppe paa 4 000—5 000 Kreaturer —, og den er i de sidste Maaneder gaaet op til et Par Tusinde Stykker; det er naturligvis ogsaa medvirkende til, at Priserne er gaaet noget op i den Tid.

Den Lov, vi hidtil har haft, har jo gaaet ud paa at give en Bemyndigelse til at opkræve en Afgift af de Kreaturer, der slagtes og forbruges her i Landet, til delvis Dækning af det Underskud, Landmændene faar ved Destruktion af de Kreaturer, som de ikke paa anden Maade kan komme af med. Der har hele Tiden vistnok været Enighed om, at i en Tid, hvor man maa gaa til Destruktion af Kreaturer, som er vel egnede til Menneskeføde, burde dette gennemføres paa den Maade, at der som en Sidevirkning deraf ogsaa blev opnaaet en effektiv Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen.

Det kom først og fremmest til Udtryk, sidste Gang vi vedtog en Kødordning, idet der da blev indsat en Bestemmelse, som havde til Formaal at fremme Destruktionen af tuberkuløse Kreaturer, saaledes at man virkelig fik reduceret Antallet deraf i Besætningerne i et betydeligt Omfang.

Det har desværre vist sig, at denne Bestemmelse i den sidste Lov ikke har faaet nogen nævneværdig Betydning. Der er ganske vist med Tilslutning fra Landbrugsgets Side udarbejdet et Cirkulære, som blev udsendt den 8. Marts 1934, og som gik ud paa, at der kunde ydes et ekstra Tilskud til de Besætninger, hvor Ejeren gennemførte en rationel Bekæmpelse af Tuberkulosen. Dette Tilskud har desværre vist sig at være for ringe. De Dyr, der reagerer ved Tuberkulinprøven, vil i mange Tilfælde være udmærkede Brugsdyr, og den Pris, man har kunnet opnaa ved Destruktionen, har selv med dette ekstra Tilskud, ikke staaet i rimeligt Forhold til det Tab, som den paagældende Landmand vilde lide ved en saadan Destruktion. Og da Mejerierne heller ikke — hvilket var en Forudsætning — har ydet noget nævneværdigt Tilskud, er hele dette Arbejde blevet af meget ringe Betydning.

Som bekendt har afdøde Professor Bang i sin Tid opstillet visse Regler, efter hvilke man inden for de sagkyndiges Kreds mener at kunne gennemføre den mest effektive Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen. Disse Regler gaar først og fremmest ud paa, at der foretages Tuberkulinprøve i Besætningerne, og naar det viser sig, at en Del af eller hele Besætningen reagerer, maa de paagældende Dyr enten fjernes eller afsondres meget stærkt fra de sunde Dyr.

Hensigten med det Forslag, som jeg her vil anbefale til det høje Tings Velvilje, er i langt højere Grad end hidtil at anvende de Penge, der kommer ind ved Slagteafgiften, til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen efter de Bangske Metoder. Det foreslaas i det foreliggende Lovforslag, at af de Midler, der indkommer ved Slagteafgiften, skal der anvendes 5 Mill. Kr. til den rationelle Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, saaledes at de Landmænd, der underkaster sig de Regler, som fastsættes og godkendes af Veterinærvesenet, kan faa udbetalt et større Tilskud til Destruktion, end de hidtil har faaet.

Dette betyder naturligvis, at der saa ikke kan destrueres saa mange Dyr som tidligere, men da Eksporten er steget og Priserne er steget, og da Tilførslerne til De-